

Torenavalk

De torenvalk is vooral bekend door het bidden, dat je vaak langs de weg ziet. Was lange tijd de talrijkste roofvogel, maar dat is nu de buizerd. Toch is het nog steeds een kenmerkende vogel van het open land in Nederland. Een uitgesproken veldmuisjager, die graag in nestkasten broedt in open land. Als er weinig muizen zijn, pakt hij ook wel jonge weidevogels of mussen. Pakt uitsluitend prooien van de grond.

Het is een kleine valk met lange staart. Mannetjes hebben een grijze kop en grijze staart met zwarte eindband, vrouwtjes hebben een geheel roodbruine bovenzijde, inclusief sterk gebandeerde staart. In silhouet is de lange staart kenmerkend, de vleugelpunten zijn minder spits dan bij andere valken.

NEST

Territoriaal, maar kan soms in kolonies broeden. Bouwt zelf geen nest. Broedt in oud kraaiennest, in Vlaanderen tegenwoordig vooral in speciale open of halfopen torenvalkkasten met turf erin. Ook in nissen in gebouwen en in het buitenland op rotsrichels en in rotsspleten. Eén legsel, zeer zelden twee; meestal 4-6 eieren. Broedtijd april-juli. Broedduur 27-31 dagen, begint na leg laatste of voorlaatste ei. Vrouwtje broedt vrijwel alleen; heel af en toe komt het mannetje op de eieren zitten. Jongen vliegvlug na 27-35 dagen, worden vaak nog wekenlang gevoerd.

VOEDSEL

Torenvalken zijn gespecialiseerd in het vangen van kleine zoogdieren, vooral woelmuizen (zoals veldmuis, aarmuis, noordse woelmuis). Ook wel zangvogels van open land, kuikens van weidevogels, grote insecten (kevers, sprinkhanen e.d.), vooral als er geen muizen zijn. Jaagt in lage, rustige vlucht, tijdens bidden en vanaf een zitpost. Pakt prooi van de grond na een stootduik, is niet snel genoeg om vogels in de lucht te slaan.